

REGÉNY.

Pesten vasárnap februar 7^{kén} 1836.

Megjelen társával együtt hetenként kétszer vasárnap és csütörtökön. Fél évi díjja helyben képekkel 5 ft. borítéktalanul; postán 6 ft. pengőben. Budapestiek évnegyedenként is válthatnak példányt. A' folyóiratnak egyes száma, vagy képe 12 kr. p.p.

ELBESZÉLÉS.

Szelaheddin.

I.

Az europai keresztény világ nagy örömmel örvendezett, mikor a' szent földet, hol a' megváltó járt és nagy halálát halta, az Arabok birtokából kiragadtatva látá. Ezerek tódultak évenként a' szent városba, sőt száz ezrek és többen, mint husvétonként David és Salamon idejében, midőn az Isten népén e' két jeles király uralkodék, 's Jehova temploma egész dicsőségében állott Sion szomszédságában. Bouillon Gottfrid és követői, a' Balduinok, valának azon irigylendő halandók, kik uralkodva álltak ama földön, hol az égi király, nem lele zugolyt, hova fejét lehajthatta volna. — Illyen változó a' világi dolgok folyama, megállapodást nem ismerő, a' mi-nek viszont példáját látjuk. Mert a' Balduinok uralkodása sem nyult hosszan, 's nem nyult dicsőségesen. Nureddin fegyvere igen megritkítá a' szent földi vitézeket, 's tiszteletre oktató a' keleti fegyver előtt.

A' ramlai győzelem után meghalt negyedik Balduin; utána következék ötödik Balduin a' szinte nem sokáig uralkodó, helyet adva Lusignani Guidónak, hogy mérközzék-meg Nureddin követőjével, Szelaheddinnel, a' harczos Kurddal, ki diadalmainak szárnyain a' Fatimiták trónjára emelkedék, 's a' bagdadi khalifa daczára Egyiptust elfoglalva tartá.

A' kelet segedelmért pillanta nyugotra: kérelmet is használt, sőt rimázkodék; de segedelem nem jött, noha Europa akarat hijával nem volt. Ha szárnyon lehete, vagy tán gondolatsebességgel Palesztinában teremni, akkor jaj lett volna a' Szaraczenoknak; közülök egy sem marad vala, sőt a' khalifai szék is ki lett volna irtva; annyi keresztény nép akart tódulni Ázsiába. De így hosszú volt az út, 's a' keresztény népek is ellenségesek, megtámadók, irtók 's elárulói valának a' zajongva, rabolva 's nem ritkán kegyetlenkedve haladó csapatoknak.

Igy harmadik Konrád 's hetedik Lajos seregei a' magyar és görög tartományokban nem kissé ritkultak-még; a' Taurus hegyeiben pedig Masszud zultántul annyira megrongáltattak, hogy csak hulladékként juttak-el a' szent földre; Damaszkot a' Jerusalemiakkal együtt megtámadák, 's azt be nem véve tehetlenségöket egészen kinyílvániták.

Segedelem nyugotrul nem jöven, nagy egyesség volt volna szükséges a' szentföldiek között: hanem ök azt nem láták által; czivódtak egymással, 's így készíték elő egymás veszedelmét. Guidónak gyám-noka Rajmund, a' tripolisi gróf, függetlenségre törekvék, 's később volt az ellenséggel czimboráskodni, mint elismerni Guido felsőbbségét. A' templariusok nagymestere békét akara szerezni: de olajt önte inkább a' tüzre, 's egészen elhatározott lön a' megszakadás.

II.

„Nyugoti emberek kíváncsoznak hozzád!“ — mondaték Szalaheddinnak, ki seregével egyre tovább hatott a' szent királyság földén, 's Jerusalemet vég veszélylyel fenyegeté.

„Látni akarom őket“ — felelt a' kurd vezér. 'Skimentek az apródok; öszvegyültek a' kurd és török nagyok, 's nem sokára bevezették Rajmund a' tripoli gróf. Ő és kísérete fegyvertelenül.

„Istened hozott, bajnok!“ — szólt mosolygva a' rettenetes vezér, kinek csapásai alatt annyi város, annyi tartomány rendült meg — és kezet nyujta neki üdvözlőleg. — „Mivel szolgálhat neked Szalaheddin?“

„En akarok a' vezérek vezérének szolgálatára lenni!“ felelt Rajmund.

„Tehát Alláhra is gondolsz, nemde?“ — kérde a' Kurd.

Rajmund elpirult, és remegett. Buzgóbb vala ő 's hevesebb keresztény, mint hogy valaha Mahomethhez pártolásra csak gondolt volna is. Őt csak Guido felsőbbisége bántá, 's azon gondolat: miért nem ő a' szent föld királya. Gondatlanul jöve a' nemkeresztény vezérhez; még fegyverét is leoldá, 's most Allah hatalmában van. Állapotján megrettent, 's nyelve kötött marada.

„Látom, hogy nem Allah követőjéhez jövel hozzám, vitéz—folytatá Szalaheddin — tehát beszélj a' zultannal! Mivel kedveskedhetik neked Szalaheddin, a' zultan?“

„Ha vitéz karjainak árnyékába vesz!“ felelt Rajmund, hitfé-lelme megszünvén. — „Vezér, téged nem szeretnek jobban a' tieid, mint becsülnek a' nemtieid. Ezen utósók közül való Rajmund is.“

„A' tripolisi gróf? — Örvendek rajta. Légy üdvöz nálam Rajmund — szólla Szelaheddin — 's mond-el, mi czélbul jöttél hozzám.“

„Frigyessed, szövetségesed akarnék lenni — felelt Rajmund — és zászlóid alatt harczolni ellenségeiddel.“

„Nagyon lekötelezsz; — mondá Szelahedin — 's még Guido ellen is kész vagy velem jöni?“

„Sőt az ellen legkészebb. Gyülölöm őt, ki bennem a' vitézséget becsülni nem tudá, 's urammá lön gyámfiambul.“

(Folyt követ.)

ORSZÁG- 'S NÉPISMERTETÉS.

Dniepermelléki Tótok, az ötödik században. *(Végzet)*

Helyes rendben közeledtek a' szent körhez; ifjak és leányok pásztori sipokkal mentek elő; ezeket követték az asszonyok; némellyek gyermekeiket, mások mézzel vagy süteményekkel tölt edényeket vittek; a' férjfiak pedig vadász nyársakkal kerítették a' menetet, hogy azt az erdei Tótok gyakori erőszakától megóvják. Tüzet éleszt a' folyami védisten papja, elkészíti az áldozati eszközöket; a' buzgók mind a' templomba gyűlnék, hol az erdei Tótok vad félelme, 's a' sik lakosainak szelid buzgósága nyilván-látszhatók valának. — A' pap kezét egy nagy bikaszarvra teszi, melly a' templom faltörzsökei közé volt eldugva, kihuzza azt, átvizsgálja, 's az egész gyülekezetnek örömmel hirleli, hogy az istenségnek tetszett a' mézet elkölteni, 's imádójának azért az idén bő aratást ígér. — A' siklakosok, kiknél a' mezei élet gyönyörei édesek valának, mind öröm-zajra fakadnak; a' pap ujra mézzel tölti-meg a' szarvat; azt ujra a' fal törzsökei közé dugja, azután a' legszentebb helyre leomlik, a' buzgónak áldozataikat elfogadja, 's az istenség lábai elejbe lerakja. — Történt illy alkalomkor, hogy a' tiszta reggeli időt zivatar váltá-fel; a' hó tömötten ömlék-le, 's ha még ehez nagy szélvész is járult, és a' Dnieper felháborodva hegyhullámain a' partokon-át a' sikra csapdosta, a' levéltelen füzek földre kerültek, 's csikorogva dült egyik fenyő a' másokra. — Ezen természeti harcz a' vad erdei Tótokat mégrémíté, 's ijedve hagyák oda a' szent kört, és futva menekvén az erdők sűrűjében.

De a' tisztes pap a' buzgó siklakosokkal a' halhatatlan istenekhez imádkozék; „Nemiza, a' légmör istene, meghallgatta fohászaikat; megzabolazza a' szeleket; adjatok hálát az isteneknek, 's vonuljatok

lakjaitokba!“ Erre régi szokás szerint a' sikknak minden lakosai vissza-
tértök után vig lakomára gyülekeztek öszve; sok edénye mézzel telv,
só 's kenyér az asztal közepén állt, a' lakománál minden házi cseléd
jelen vala, 's a' család legidősb gyermeke atyja jobbján nem hibáz-
hatott.

Minden szokás ellen volt a' siki férjfiúnak nőt venni az
erdő leányai közül; 's ha ez megtörtént, a' többiek vádokkal ter-
helték a' vőlegényt, 's atyját. — A' lakodalomnál első személy volt
a' folyam papja; a' házasulandókat ő áldotta meg. — Az istenek
képei, mellyek fából faragva emberi alakra készültek, fejeik pedig
hajakkal boritva most tarka szövénnyel takartattak-be, napkelet
felé fordítva, egy magosabb helyre állítottak, és sok lángoló szövét-
nnyel világítottak-meg; a' kunyhó padjait bőr fedte, a' tűzhe-
lyen nagy halom fenyőmag égett, 's az egész lakot átpárologta illa-
tos füstje. A' mennyasszony anyja 's testvérei piperzésével bajlód-
tak; haját a' tót szüzek nemzeti szokása szerint egy fonatba teker-
ték, és tarka szalagokkal ékesítették; fejétől egész a' földig piros
fátyol függött-le. A' család fürge lánykái a' szerelem és szerencse
istenének hymnusokat zengedeztek. Ezután a' folyam papja, ki eddig
az istenek faszobrai között foglalt helyet, kivezeté a' család atyját;
a' férjfiak 's asszonyok közül sokan követék őt, 's utjokat a' folyam
felé vevék; mellynek partjain szokás volt áldozni; a' fiatal leánykák
az alatt az öszvekelendőknél maradtak, 's ezeknek anyja kiválaszta
egy fiatalmatronát, a' szertartás alatt képét viselendőt, ki a' meny-
asszony hajfonatját felbontván két fonatba osztá, mint azt a' férjhez
ment asszonyok viselni szokták.

Alig veszik ezt a' körül álló szüzek észre, a' mennyasszony
felé tolódnak, azt szerettétől elrabolni igyekeznek, ki mindent elkö-
vet, hogy jegyesét vissza nyerje; de a' hajadon leányok körbe fog-
ják őt, 's a' vőlegény tőle csak drága zálogok által válthatja-ki ked-
vesét. — Most az anya kivezeti leányát a' kunyhóból, a' piros fátyolt
fejére teríti, 's valamennyin a' folyam felé tartanak. — Ott két oltár
van emelve, az egyiken Volossénak, a' tűzhely istenének egy a'
vőlegény hugai által felnevelt fehér báránka áldoztatik-fel; a' pap
mézzel hinti-be azt, mi a' házas életnek szelid jelképe; megáldja
őket, mindegyiknek nevét hangosan kimondván. Másikon a' vőlegény
önnevelte kanczáját, melly még vemhes nem volt, áldozza-fel, 's a'
papnak öldöklő fegyvere alatt kalapálva rogyik földre a' nemes
állat. — Ezen szertartás után visszatérnek a' kunyhóba, hol az
öszvekelteknek anyja a' küszöbön egy báránybőrrel — a' nyáji gaz-
dagság jelképe — fedve, kezében egy csésze buzát tart, 's a' háza-

sok utját a' szép gabonaszemekkel hinti-be, ezen szók mellett: „Volosse védjen titeket a' gonosztól; a' jószág, erősség istene, 's az istenek istene védje családunkat.“ — Az egész gyülekezet lakomához ül, az anya, egy fiatal anya öléből kiragad egy csecsemőt, 's a' házasok elébe viszi ezen szókkal: „áldjon-meg titeket Peruna számos magzattal; legyen az istenek kegyelme kunyhónk felett! — A' lakoma után néhány nap még vig kedvvel töltetik. —

Halotti szertartásuk. Ha valaki a' család közül meghalt, egy tisztos ősz, a' család legérdemesb tagja, éji setétségben, fekete bottal, házról házra, a' siklakosokhoz megy hirdetni az elhunyt halálát, 's meghívja őket a' temetésre. — Őszvegyülnek, 's mindegyik lángoló szövétnekkel kíséri a' halottat; a' jajgató asszonyok is a' menethez csatlódnak. — Az elhunytak tetemei lerakatnak, kedvencz lova sirjánál feláldoztatik, 's azt melléje fektetik; kézi eszközeit, ruhájit, fegyvereit, mind a' sirba rakják; sirján a' föld halomra hanyatik, 's az ifjú legények az elhunytak emlékezetére hadi játékokban gyakorolják magokat a' sir körül. Az elhunytak hátra maradtottjai kunyhóikba zárkozva az egész éjt siránkozással töltik-el.

Aratás végén Kupalónak, a' földi növények istenének, innepe tartaték, hogy neki áldásaiért hálát adjanak. Legények és lányok a' nyirbokrokkal benőtt réteken gyűltek össze, holtánczczal, versenyfutással 's más nemű gyönyörködésekkel mulatkoztak. Az asszonyok csoportokban ültek a' réteken; némellyek közülök a' vidámon lejtő ifjú lányok lépteiket daljaikkal kísérték; mások a' mult évnek szomorú gondoljaiban elmerülve, 's a' jövőnek lelkesítő reményeiben merengve mulattaták egymást. — A' férjfiak is megjelentek, de a' legények mulatságaiban résztvenni egy férjfiúhoz, kinek karjai már fegyverhez szoktak, illetlennek tartatott.

Egy gyermeknek születése nagy öröm forrása volt; ifjú anyák szerencsekívánásaikkal jelentek-meg az atyánál; közülök a' legidősb fején köles 's téjjel tölt edényt vitt, 's az anyához közeledve így köszönté őt: „Dzidzilia áldja gyermekedet, növése sudár legyen, mint ez az edény, melyet fejemen felemelek. Prove a' becsület istene, védje őt minden gonosztól, vezesse az igaz uton; szelid legyen, mint a' szabad mezőken termő köles.“ Ezután letevéen edényét, a' csecsemő nyakára egy darab borostyánkővet kötött e' szókkal: „Ezen kő mellőzze-el minden fájdalmidat, mit Tschernibog reád küldene; ábrázatod legyen vidám 's piros, mint a' cseregalagonya 's bércse.“ — Most kezét homlokára tette, némán felfohászkodék, 's úgy vett részt az egész család ünnepében.

TERMÉSZETI TÖRTÉNET 'S TUDOMÁNY.

Nagy éjjeli lepke. Amerikában valamely éjjeli lepke-fajt találtak, melynek kiterjesztett szárnya fél lábnyi széles. A' színek és a' forma szépsége pedig oly valami tükélyes, hogy azt csak képzelni, de leírni nem lehet.

Gyöngykészítés a' régieknél. Philostratus bizonyítja Apollonius életében, hogy a' régiek a' gyöngykészítés mesterségéhez értettek. Ezen mesterség későbbben elfelejtetett, míg Linnée a' titkot ismét felfedezte, 's azt egy svéd kereskedővel 500 aranyért közlötte. Egyik angol hirlap m. évi majusban említést tesz ezen gyöngyökről. A' gyöngyök, melyek egyébiránt értékben a' drágakövekkel vetélkednek, tulajdonképen európaiakra, keletiekre és amerikaiakra osztatnak. A' két utóbbi az elsőket szépségre és értékre felülhaladja. A' gyöngyök tulajdonképen a' gyöngycsiga valamely megsértésének következménye. Ezen csiga t. i. azon helyre, hol megsértetik, természeti ösztönből valamely mésznemű anyagot bocsát magából, melly lassanként a' gyöngy keménységét és alakját veszi magára. Igen nagy hasznú leendne, ha Europa éjszaki folyóiban és tavaiban, hol az európai gyöngyök leginkább tenyésznek, ezen drága állatok behonosíttatnának, hogy így az egészséges gyöngycsigákat mesterséges gyöngyerezésre lehessen kényszeríteni.

Felhőből hullott férgek. Clarke kapitán Chesterbe érkeztekor heves éjszaki szél által lepetett-meg, melly hajóját veszedelemmel fenyegeté. Míg egy részről legénységét ez ellen foglalatoskodtatá, messzéről valamely sűrű felhőt vön eszre, melly hirtelen 's egyenesen a' hajónak tartván kiterjeszkedék, és számíthatlan sokaságú szárnyas férgek bocsátkoztak-le belőle, melyek egy pillanatban vitorlát, árbóczfát, 's köteleket elfoglaltak; mind különböző alakú volt, 's egészen különbözők az európai ismert bogaraktól, és oly igen sűrűn ragaszkodtak egymáshoz, hogy nehéz volt őket elválasztani. Végre, semmiképen nem lehetvén őket elhessegetni, kénytelen volt a' kapitán, szükséges elővigyázat mellett, a' vitorlákat meggyújtatni, 's a' bogarak csapatonként odább szálltak.

Papagályok szóbeli társalkodása. Valamely Francia 6 papagályt oly formán tanított, hogy egymás között formaszerinti beszélgetést tartának. Ismeretes dolog, hogy azon állatok, melyek természettől szóhanggal bírnak, egymást stereotip-beszéddel értesíthetik. Ezen hangbeszéd a' papagályoknál legkönnyebben miveltethetik-ki, mi által ezen állatok képesek lesznek egymással társalkodni.

K Ü L Ö N F É L E .

Iszákosság. Bostonban valamely tanácsbeli, kinek felesége, különben béna, felette nagy pálinkaivó volt, egy hordócska spiritust vett; de azon pillanatban, midőn házához viteték, sűrűtős követ érkezék a' tanácstól, hogy jelenne-meg a' város házánál. Az ember hamarjában nem tudott magán másképen segíteni, hogy béna felesége a' borszeszhez ne juthasson, mint hogy a' hordócskát a' jó magos szoba padlatára akasztotta. De mit tett az asszony? Veszi férjének fegyverét, egy lyukat ló a' hordóba, alá tálat tesz, 's annyit iszik, hogy mire férje haza jött, az iszákos asszony halva feküdt.

Angol ötlet. St. Albans közelében lakó egyik haszonbérló a' minap Londonba jött kocsin, mellyet négy nagy sertés vont. Sebcs vágatva haladott

keresztül a' főváros utszájain számos néző tapsai és bravo kiáltásaitól kísértetve. Mintán egészen a' vásárpiazig jött, a' disznók lekantározottak, 's babbal és vízzel megétettek, mialatt a' gazda foglalatosságait elvégezé; mintegy két óra mulva pedig ismét utnak indult. Ezen állatok mindössze is csak egy hónapig tanítottak a' kocsihúzásra; mi igen szép bizonyossága ezen állat taníthatóságának. Egy uri ember ama haszonhírlőnek legott 50 font sterlinget ígért a' sertvésekért; de ő jószágát ennyiért nem akarván adni tovább hajtatt.

Lábtókon járás déli franczia országban. A' lábtókat úgy lehet tekinteni, mint a' lábak mesterséges meghosszabbítását; 's mivel minél hosszabbak a' lábak, annál sebesebben vagy is annál messzebb lehet menni, így tehát a' menést könnyébbítik. Főleg hasznosak pedig a' homokos vidékeken, hol a' lábbal igen mélyen besülyedni, 's csaknem annyival hátra csuszik, mennyivel előre haladhatna. Vannak azért vidékek, hol a' lakosok egyetemleg lábtókon járnak, p. o. Gironde kormánykerület homoksivatagjaiban franczia országban. Az ott használtatni szokott lábtók kevéssé különböznek azoktól, melyeket nálunk a' gyermekek használnak; de még is némiben hasonlók hozzájuk. Ezekkel a' homokban igen sebesen haladhatni. Minden juhász, ki franczia országnak ezen sivatagjait lakja, gyermek korától fogva illy lábtókon jár; mi igen különös. Képzelsen az ember magának egy barna embert fehér birkabőr-köntösben, hasonló nadrágban 's egy nagy kalappal, mellyből a' bozontos hajfürtök minden részről arczába lecsüggnek, miképen három négy lábnyival a' föld felett járkál, főleg, ha az ember őt távulról nézi. Illy egy lábtós ember a' legsebesb ló mellett egyiránt fut az alacsony bozótságon, homokon, sőt süppedékeken keresztül. De igen gyakorlottnak kell lenni, hogy az ember a' homokban orrára ne bukják. Az itteni lakosok olly ügyesek ebben, hogy lábtókon legügyesebb 's legsebesebb mozdulatokat tesznek, így p. o. egy nekik dobott pénzdarabot szájokkal elfogni képesek. Ezen lábtók csak térdig érnek, 's e' felett szíjjal vannak a' szárhoz kapcsolva.

A' párviadal eredete Scandinaviából származtatik. E' vidék emberei hajdan felette nyersekek voltak; törvények nélkül éltek, fenyíték és minden társas rend nélkül; nem ismertek egyéb igazságot, mint öklüket; a' perlekedő feleket egymással viaskodtatták; 's ki győzött, annak lön igaza. III-dik Frotton, e' félsziget királya, Augustus romai császár kortársa, ezen nyers szokást törvénynyé alkotta; megparancsolá, hogy minden per fegyver által intéztessék. Ezen mód magának igazságot szerezni olly közönséges volt, hogy ha valaki valamit ohajtott, fegyveres kézzel ohajtá. Illy módon kérték-meg a' leányokat is, 's ha az apa ellenszegült, ezen ellenkezésre, ha még olly alapos volt is, kihívás következék. Ezen szokás a' jobbágyra is kiterjedt, ki urát szálkardra hívhatta. Így Albon, mesterségére tengeri rabló, egykor a' Gothok királyának Unguinak leányát kérte feleségül, 's jegypénzüi királyságának felét; és kihívással fenyegeté a' királyt, ha kívánságát nem teljesitené. — Még a' halálra ítélt gonosztevők is merészek voltak fejdelmöket párviadalra kihívni, 's ezt ugynevezett becsülete kötelezé a' kihívás elfogadására.

Szép Riska. Seelandban egy halász lakott, kinek Riska nevű szép leánya volt. Ezt annál forróbban szereté, mivel felesége a' gyermek születésekor élni megszűnt. Minél inkább nőtt a' leány, annál virágzóbban fejlődék ki szépsége, 's e' mellett ártatlan viseletéért mindenkitől csak a' seelandi szüzek legszebb 's legerényesbjének tartatott, és sok ifjú eseng vala keze után. Ó ezek egyikéhez titkos vonzalmat viselt keblében. Van az ottani tengermelléken valamelly

kis halacska, melyet a' seelandi fiatalság vidám enyelgések közben együtt szok hálóbba keríteni, még pedig ásóval és ekével. A' nedves homokot t. i. felszántják, 's a' barázdák közé akadt halacska sebesen kézzel elnyomatik: de ennek igen sebesen kell megtörténni, különben a' hal még is megmenti magát, a' vízbe vissza szökven. Ezen mulatságos hálógásnál, hol szüzek és ifiak nevetve és enyelegre együtt vannak, sokszor az első ifiak közül egyik megfog egy-egy leányt 's a' tengerbe mártja, és előbb ki nem ereszti, míg egy csókkal meg nem váltja magát. Riska is sokszor eljött a' tengerpartra, 's mivel sokan még is észrevevék az ő és Lénard ifjú halász közötti néma szerelmet, addig ingerkedének a' fiúval, míg ez egykor Riskát megragadván tengerbe vitte a' szokás szerinti feltétellel. Már pajtásainak gúnyja is felhevíté az ifjat; a' kedves teher ezt még inkább nagyobbitá; elfeledé, hol van, 's mindinkább előre megy. Aggodalmasan kiáltanak a' partról: „Isten szerelmeért, térj vissza!“ De márekkor Lénárd egy örvénybe bukott; kettős jajszó hallatszik, és nem sokára már a' tenger hullámai zajladoztak a' kedvesek sirja felett. Ezen borzasztó történetet Bellamy hollandi költő egy szép romanczában éneklé-meg.

EMLEKMONDÁS.

Vészes öröm.

Nemcsak arany fénylik,	Nem mind pengő taller,
Agyag is tündöklik,	Ollykor csak tiz fillér,
Midőn a' uapra szolgál:	Kit számvető felszámlál:
Nem minden öröm jó,	
Melly megmar, mint kigjó,	
'S utána bánat talál.	

BENICZKI PETER, közli K. Mária.

A' valódi érzés, ha fiatal szivben könnyen túl halad is a' mértéken, szükséges és jótékony alap, mellyel a' növekedő itélet czélirányosan gazdálkodva erőt fejtend-ki. Az érzést tehát nem elfojtani, hanem művelni, az az: neki helyet, tárgyat, 's irányt kell adni, azt illő korlátok közt kormányozni, 's mindenkor a' valóság szoros ellenőrsége alá állítani.

TOLDI.

Aphorismák Vácziúl. Remény a' nagy lelkek ismertető jele: kétségbeesés a' pulya szivek alacsony bélyege.

Az erkölcs hasonló az orvosi szerhez, melly fanyarságával a' beteg ajkait öszvehuzza ugyan, de őt élteni.

B.

Hasonszórejtvény.

Van a' szemnek és tojának,	Készítnek vagy csupán fából,
Tanítónak, a' tárnoknak,	Lágy bélessel, vagy szalmából,
Kormány, törvény, uris tarthat	Sőt pohár alá is tesznek,
Engem, 's takács is használgat.	És még vágónak is vesznek.
Szent falak közt és szobákban,	Vagyok béle valaminek,
Műhelyben, árus boltokban.	Só, neve egy só nemének,
Sokféle képem láthatod,	Erdély megyét, Veszprém pusztát
'S kényelmedre fordíthatod.	Nevez így, 's Heves faluját.

C. S. G.

Előbbi rejtvény: Tizenöt.

Szerkezi Róthkrepf Gábor, halpiacz 86. szám.

Nyomt. Trattner-Károlyi, uri utsza 612.